

9.8 Principle of Complementary Potential Energy and Castigliano Theorem II

انرژی پتانسیل مجازی مکمل

$$\delta V^* = -\delta W_E^*$$

انرژی کرنشی مجازی مکمل

$$\delta U^* = \delta W_I^*$$

(9.8-1)

اصل ماکزیم انرژی پتانسیل مکمل بیان می کند که:

$$\delta \Pi^* = \delta (U^* + V^*) = 0 \quad (9.8-2)$$

هر بیانگر کل انرژی پتانسیل مکمل است

$$\delta \Pi^* = \delta U^* + \delta V^* = 0 \rightarrow \delta U^* = -\delta V^* \quad (9.8-3)$$

صداقت:

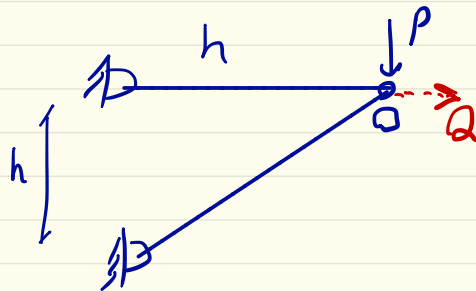
$$\delta U^* = \frac{\partial U^*}{\partial f_i} \delta F_i, \quad \delta V^* = \frac{\partial V^*}{\partial f_i} \delta F_i = -u_i \delta F_i \quad (9.8-4)$$

$$\Rightarrow \left(\frac{\partial U^*}{\partial F_i} - u_i \right) \delta F_i = 0 \quad \text{or} \quad \boxed{\frac{\partial U^*}{\partial F_i} = u_i} \quad (9.8-5)$$

رابطہ (9.8-5) بیان کرنا اس کا کہلیا نو II می ابتدا کہ بران احام الاستید (خطی یا غیر خطی) برقرار ہے۔

آخری الاستید خطی یا نہ $U = U^*$ ہے۔

U ہوا، بر حسب جایائی ہا نو ہے می شود در صورتیکہ U^* بر حسب نیرو بیان می شود۔
تئورس کا کہلیا نو II مانند بار واحد مجازی، بران یاقتس جایائی و سب تکلیف کا ہا
استاد می شود۔

واقعی
مثال: جایائی محورس لا واقعی نقطہ 0 را
باید (تئورس) کا کہلیا نو II

$$U^* = \frac{1}{2} \sum_{i=1}^2 \int_{V_i} \frac{1}{E^{(i)}} (\sigma^{(i)})^2 dV$$

$$= \frac{A}{2E} \left[h \left(\frac{P+Q}{A} \right)^2 + \sqrt{2} h \left(-\frac{\sqrt{2}P}{A} \right)^2 \right]$$

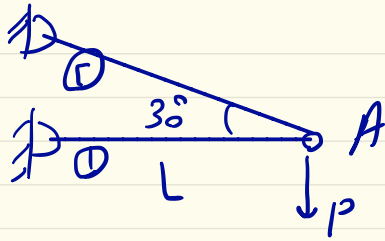
$$= \frac{h}{2EA} (P^2 + Q^2 + 2PQ + 2\sqrt{2}P^2) \quad (a)$$

با استفاده از اصل کمترین انرژی می توان گفت:

$$u = \left(\frac{\partial U^*}{\partial Q} \right)_{Q=0} = \frac{Ph}{EA} \quad (b)$$

$$v = \left(\frac{\partial U^*}{\partial P} \right)_{Q=0} = \frac{Ph}{EA} (1 + 2\sqrt{2}) \quad (c)$$

حل: جابجائی عمودی ثقل A، را بیابید

$$A_1 = A_2 = A$$

$$\sigma = \begin{cases} E\sqrt{\varepsilon} & \varepsilon \geq 0 \\ -E\sqrt{-\varepsilon} & \varepsilon \leq 0 \end{cases} \quad \text{or} \quad \varepsilon = \begin{cases} \frac{\sigma^2}{E^2} & \sigma \geq 0 \\ -\frac{\sigma^2}{E^2} & \sigma \leq 0 \end{cases}$$

(a) (b)

$$F_1 = -\sqrt{3}P, \quad F_2 = 2P, \quad \sigma^{(1)} = -\frac{\sqrt{3}P}{A}, \quad \sigma^{(2)} = \frac{2P}{A} \quad \text{(c)}$$

$$U^* = \sum_{i=1}^2 \int_V \left(\int_0^{\sigma^{(i)}} \varepsilon^{(i)} d\sigma^{(i)} \right) dV$$

$$= \left[-AL \frac{1}{3E^2} (\sigma^{(1)})^3 + \frac{2}{\sqrt{3}} AL \frac{1}{3E^2} (\sigma^{(2)})^3 \right]$$

$$= \frac{\sqrt{3}P^3L}{E^2A^2} + \frac{16\sqrt{3}P^3L}{9E^2A^2} = \frac{25\sqrt{3}}{9} \frac{P^3L}{E^2A^2} \quad \text{(d)}$$

$$\Rightarrow v = \frac{\partial U^*}{\partial P} = \frac{25}{\sqrt{3}} \frac{P^2L}{E^2A^2}$$

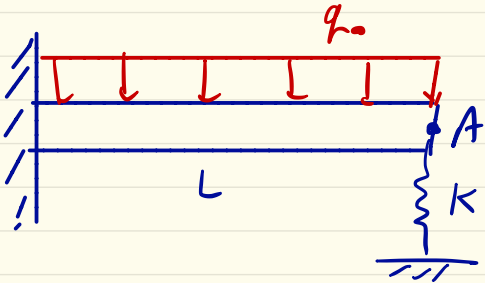
9.7 Betti's and Maxwell's Reciprocity Theorem

اصل برهم نهی یا سوپرپوزیسیون برای یک جسم بیان می‌کنند که جابجایی نقطه‌ای از جسم تحت مجموعه نیروها، برابر است با مجموع جابجایی‌های آن نقطه در اثر تک تک نیروها به تنهایی:

$$L(w) = P \quad \text{باید خطی باشد} \quad \circ \quad L(w_1 + w_2) = L(w_1) + L(w_2)$$

ولی این اصل برای انحراف گرنشی و انحراف پتانسیل صادق نیست. زیرا آنها از توان دوم

جابجایی استاده می‌کنند. مثلاً

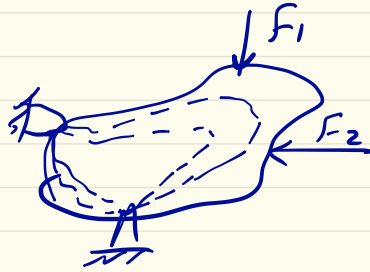
$$w_0^A = w_0^q + w_0^S = \frac{q_0 L^4}{8EI} - \frac{F_S L^3}{3EI} \quad (9.7-11)$$

$$F_S = w_0^A \cdot K$$

$$\xrightarrow{(9.7-1)} w_0^A = \frac{q_0 L^4}{8EI (1 + KL^3/3EI)}$$

(9.7-2)

فرض کنید هم‌الایندگی در حال تعادل است و تحت نیروهای \vec{F}_1 و \vec{F}_2 قرار می‌گیرد.

اگر اجزای نیروی \vec{F}_1 به جسم اعمال شود

این نیرو کار w_1 را انجام می‌دهد.

سی نیروی \vec{F}_2 اعمال می‌شود. کار انجام شده

توسط این نیرو w_2 است (که همان است که اگر نیروی \vec{F}_2 به جسم از ابتدا

وارد می‌شد). ولی نیروی \vec{F}_1 که از قبل در جسم موجود بود در اثر تغییر شکل

حاصل از نیروی \vec{F}_2 کار w_{12} را انجام می‌دهد. پس در انتها، کل

کار انجام شده توسط جسم عبارتست از:

$$w = w_1 + w_2 + w_{12}$$

(9.7-3a)

حال اگر ترتیب اعمال نبردها جابجاء دارم:

$$\bar{w} = w_1 + w_2 + w_{21}$$

(9.7-3b)

در نهایت کار انجام شده توسط دو حالت فوق باید یکسان باشد. پس:

$$w = \bar{w} \quad \text{or}$$

$$w_{12} = w_{21}$$

(9.7-4)

رابطه (9.7-4) بیان ریاضی تئورم اثر متقابل Betty است (1823-1892).

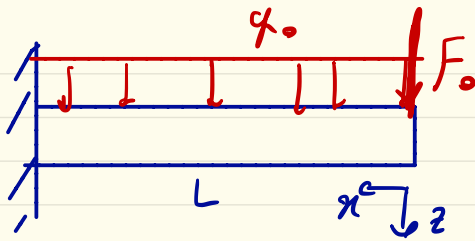
این تئورم بیان می کند که در یک سیستم الاستیک خطی که تحت دو بار اعمال می شود

خارجی می باشد، کار انجام شده توسط دسته اول نبردها تحت جابجایی صورت

گرفته توسط دسته دوم نبردها برابر است با کار انجام شده توسط دسته دوم

نبردها تحت جابجایی صورت گرفته توسط دسته اول نبردها.

مسئله:

$$w_0(x) = \frac{F_0}{6EI} (x^3 - 3L^2x + 2L^3)$$

$$w_0^q(x) = \frac{q_0}{24EI} (x^4 - 4L^3x + 3L^4)$$

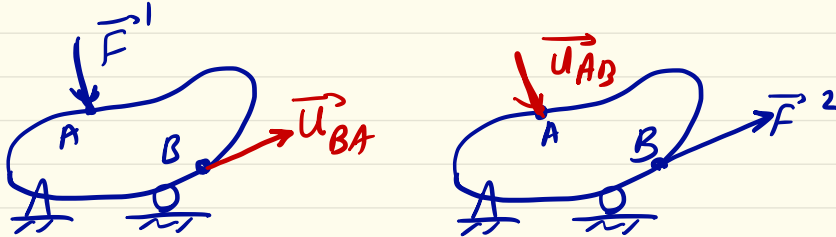
$$w_{12} = F_0 w_0^q(L) = \frac{F_0 q_0 L^4}{8EI}$$

$$w_{21} = \int_0^L \frac{F_0}{6EI} (x^3 - 3L^2x + 2L^3) q_0 dx = \frac{F_0 q_0 L^4}{8EI}$$

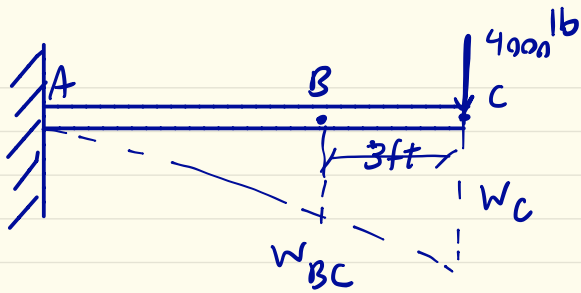
نکته: حالت‌های حاصل‌شودن Betty توسط Maxwell (1831-1879)

ارائه شد:

فرض کنید جسم الاستیک خطی تحت دو نیرو با مقدار واحد \vec{F}^1 در نقطه A و \vec{F}^2 در نقطه B باشد. آنگاه اگر \vec{u}_{AB} جابجایی نقطه A در جهت نیروی \vec{F}^1 تولید شده توسط نیروی \vec{F}^2 باشد و \vec{u}_{BA} جابجایی نقطه B در جهت نیروی \vec{F}^2 تولید شده توسط نیروی \vec{F}^1 باشد، طبق تئوری بتی داریم:

$$\vec{F}^1 \cdot \vec{u}_{AB} = \vec{F}^2 \cdot \vec{u}_{BA} \Rightarrow \vec{u}_{AB} = \vec{u}_{BA} \quad (9.7-5)$$

$$E = 24 \times 10^6 \text{ psi}$$

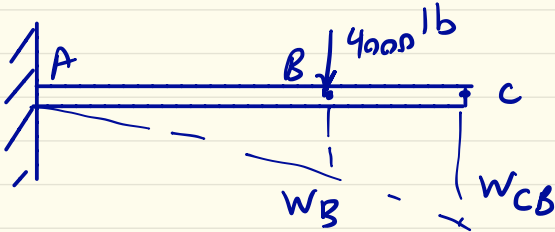
$$I = 120 \text{ in}^4$$

$$L = 12 \text{ ft}$$

جابجائی نقطہ B رابا سیر:

صی رائنہ:

$$w_{BC} = w_{CB}$$

$$w_B = \frac{FL^3}{3EI}, \quad \theta_B = \frac{FL^2}{2EI}$$

$$w_{BC} = w_{CB} = w_B + \theta_B (3 \times 12)$$

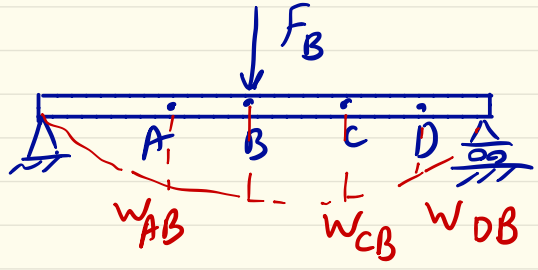
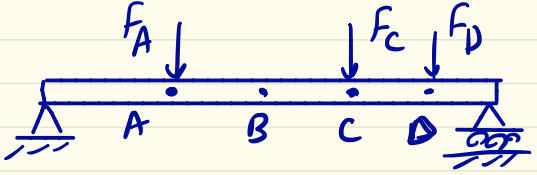
$$= \frac{4000 (9 \times 12)^3}{3EI} + \frac{(3 \times 12) \times 4000 \times (9 \times 12)^2}{2EI} = 0.8748 \text{ in}$$

مثال:

مطلوبه جابجائی نقطه B در اثر اعمال

بارهای F_A و F_C و F_D

با استفاده از تئوری ماکول می توان گفت:

$$W_B = \left(\frac{W_{AB}}{F_B} \right) F_A + \left(\frac{W_{CB}}{F_B} \right) F_C + \left(\frac{W_{DB}}{F_B} \right) F_D$$